

6 Ongewenstverklaring

6.1 Inleiding

Een vreemdeling kan bij beschikking van de Minister van Justitie, op bepaalde in de Vreemdelingenwet aangegeven gronden, ongewenst worden verklaard (artt. 21 Vw, 78 en 107 Vb).

Het betreft hier een speciale maatregel van toezicht welke ten doel heeft bepaalde vreemdelingen, aan wie het niet is toegestaan krachtens enige titel tot verblijf in Nederland te verblijven, uit ons land te weren, door hun verblijf en illegale terugkeer in Nederland strafbaar te stellen.

De ongewenstverklaring is met een aantal waarborgen voor de vreemdeling omkleed.

Van een beschikking tot ongewenstverklaring kan herziening worden gevraagd (zie A 8).

Een vreemdeling die in Nederland verblijft terwijl hij weet of ernstige redenen heeft om te vermoeden dat hij tot ongewenst vreemdeling is verklaard maakt zich schuldig aan misdrijf (art. 197 Wetboek van Strafrecht).

De ongewenstverklaring betekent tevens dat de artt. 8-10 Vw niet van toepassing zijn op ongewenst verklaarde personen, hetgeen tot gevolg heeft dat deze vreemdelingen - zolang de ongewenstverklaring van kracht blijft - niet gedurende de 'vrije termijn' in Nederland mogen verblijven en geen andere titel tot verblijf kunnen verkrijgen.

In dringende gevallen kan de Minister van Justitie tijdelijk ontheffing verlenen van een ongewenstverklaring, bijvoorbeeld indien daartoe klemmende redenen van humanitaire aard aanwezig zijn of teneinde de vreemdeling in de gelegenheid te stellen zijn belangen in een rechtszaak te bepleiten.

Daarbij worden ondermeer bepaalde voorwaarden gesteld omtrent de plaats van binnenkomst, de duur en het doel van het verblijf.

Vreemdelingen die ongewenst zijn verklaard worden gesignaleerd in het Opsporingsregister met de aanduiding: 'ongew.verkl.ex art. 21 Vw'.

Zie voor de te volgen gedragslijn, indien een vreemdeling, die met toepassing van art. 21 Vw ongewenst is verklaard, hier te lande wordt aangetroffen hierna onder 7.

6.2 Gronden voor de ongewenstverklaringAlgemeen

Art. 21, eerste lid Vw, noemt een viertal gronden voor ongewenstverklaring.

Bij de toepassing van de onderstaande gronden worden de persoonlijke belangen van de vreemdeling zorgvuldig afgewogen tegen het algemene belang, dat uit een oogpunt van openbare orde met de ongewenstverklaring is gediend.

- a. indien de vreemdeling bij herhaling een bij de vreemdelingenwet strafbaar gesteld feit heeft begaan;
- b. indien de vreemdeling bij rechterlijk gewijsde is veroordeeld wegens een opzettelijk begaan misdrijf waartegen een gevangenisstraf van drie jaar of meer is bedreigd;
- c. indien de vreemdeling een gevaar vormt voor de openbare rust, de openbare orde of de nationale veiligheid en het hem niet krachtens een der bepalingen van de artikelen 9 en 10 Vw is toegestaan in Nederland te verblijven;
- d. ingevolge het bepaalde bij of krachtens een verdrag bedoeld in artikel 91 van de Grondwet.

Ad a: de vreemdeling heeft bij herhaling een bij de Vreemdelingenwet strafbaar gesteld feit begaan. Er moet sprake zijn van een veroordeling bij rechterlijk gewijsde of een transactie terzake van de gepleegde overtredingen van de Vreemdelingenwet (met name het niet voldoen aan de verplichtingen bedoeld in artt. 59, 66 en 67 Vb) om tot ongewenstverklaring over te kunnen gaan. Het kan hier bijvoorbeeld betreffen een vreemdeling die - na zijn uitzetting - telkens illegaal opnieuw naar Nederland terugkeert en hier te lande illegaal verblijft. Een vreemdeling die na zijn uitzetting wederom - in strijd met de wettelijke bepalingen - hier te lande wordt aangetroffen dient te worden gewaarschuwd dat, indien hij nogmaals op onwettige wijze Nederland binnenkomt, zijn ongewenstverklaring zal worden voorgesteld. Het verdient voorkeur van deze waarschuwing aantekening te houden in de vreemdelingenadministratie (zie A 9).

Ad b: In beginsel zal eerst tot ongewenstverklaring op deze grond worden overgegaan:

1. Bij weigering van eerste verblijfsaanvaarding indien een vreemdeling is veroordeeld tot een onvoorwaardelijke gevangenisstraf van zes maanden of meer, dan wel, indien sprake is van meerdere onvoorwaardelijke veroordelingen wegens misdrijf en de gezamenlijke duur van de opgelegde straffen zes maanden of meer bedraagt.

2. Bij ontzegging van voortgezet verblijf op grond van de openbare orde ingeval van een veroordeling tot een straf die boven de in de glijdende schaal aangegeven beleidsnorm uitstijgt (zie A 4; 5.3.3.3).

Het uitgangpunt van het openbare orde beleid is dat naarmate de banden van de vreemdeling met Nederland sterker zijn, de inbreuk op de openbare orde ernstiger dient te zijn om te kunnen leiden tot ontzegging van het voortgezet verblijf.

Hiervan uitgaande kan het voortgezet verblijf alleen ontzegt worden indien er aanleiding bestaat om de vreemdeling overeenkomstig deze grond ongewenst te verklaren. Om te beoordelen of het verblijf van een vreemdeling kan worden beëindigd wordt de hoogte van de opgelegde straf gerelateerd aan de duur van het verblijf van de vreemdeling in Nederland.

Een veroordeling tot een straf die boven de in de glijdende schaal aangegeven beleidsnorm uitstijgt zal steeds leiden tot ongewenstverklaring en ontzegging van voortgezet verblijf.

Voor de beleidscriteria zij verwezen naar A 4 onder 5.3.3.3. b.

Ad d: Deze bepaling vloeit voort uit art. 10 van de Benelux-overeenkomst van 1960 inzake de verlegging van de personencontrole naar de buitengrenzen van het Benelux-gebied.

Een vreemdeling die in een der Beneluxlanden ongewenst verklaard is, kan op en met redenen omkleed verzoek van een der verdragspartners ook voor de beide andere Beneluxlanden ongewenst worden verklaard.

6.3 Vorbereiding en tenuitvoerlegging;

6.3.1 Indienen van een voorstel strekkende tot ongewenstverklaring

Is het hoofd van plaatselijke politie van oordeel dat er termen aanwezig zijn tot ongewenstverklaring van een vreemdeling, dan zendt hij een gemotiveerd voorstel terzake in aan de Minister van Justitie, met vermelding van alle gegevens en bijvoeging van alle bescheiden (afschriften processen-verbaal e.d.) welke voor de beoordeling van de zaak van belang kunnen zijn. Een afschrift van de stukken wordt tegelijkertijd toegezonden aan de bevoegde procureur-generaal, fgd. directeur van politie.

6.3.2 Uitreiking van de beschikking

Zie voor de toepasselijke algemene regels: A 4 onder 9.1.3 t/m 9.1.3.3.

Een afschrift van deze beschikking dient zoveel mogelijk in persoon aan de vreemdeling te worden uitgereikt. Van deze uitreiking moet een rapport (proces-verbaal) worden opgemaakt.

Bij de uitreiking van het afschrift van de beschikking moet tevens de meertalige folder met betrekking tot ongewenstverklaring ex art. 21 Vw (model D 34) worden verstrekt.

Kan uitreiking van het afschrift van de beschikking aan de vreemdeling in persoon niet plaatsvinden, dan wordt deze - met de folder model D 34 - bij aangetekende brief gezonden aan zijn laatstbekende adres en vindt tevens publikatie van de beschikking in de Nederlandse Staatscourant plaats (art. 21, tweede en derde lid, Vw).

N.B.

In het laatste geval dient bij het aantreffen van de vreemdeling te worden vermeld op welke wijze de vreemdeling kennis heeft gekregen van zijn ongewenstverklaring.

6.3.3 Stellen van een aantekening in het paspoort

Een aantekening omtrent de ongewenstverklaring wordt in het paspoort van de vreemdeling gesteld, indien naar het oordeel van het hoofd van plaatselijke politie gegronde reden bestaat om te vermoeden dat de vreemdeling zal trachten naar Nederland terug te keren, met dien verstande dat de ongewenstverklaring niet in dat document mag worden aangetekend, indien de doorreis van de vreemdeling door, of diens toelating tot, een derde land daardoor zou worden bemoeilijkt.

De hierbedoelde aantekening luidt: 'ongewenst verklaard op ..... (datum beschikking Minister van Justitie)' zie art. 45, vijfde en zesde lid, VV.

6.4. Opheffing van de ongewenstverklaring

Vreemdelingen die ongewenst zijn verklaard met toepassing van artikel 21 van de Vreemdelingenwet, kunnen opheffing van deze maatregel vragen.

Op een daartoe strekkend verzoek wordt de ongewenstverklaring in elk geval opgeheven:

- in geval van veroordeling wegens ernstige geweldsmisdrijven of handel in verdovende middelen na een termijn van tien jaar verblijf buiten Nederland.
- in geval van veroordeling wegens andere misdrijven na een termijn van vijf jaar verblijf buiten Nederland.

De duur van de signalering in het Opsporingsregister als "ongewenst verklaard vreemdeling ex art. 21 VW" wordt hierop afgestemd.

Deze regel lijdt uitzondering indien er sprake is van recidive tijdens de hierboven gestelde termijnen. Voor het belang van een uitspraak van een buitenlandse rechter wordt verwezen naar het gestelde in A 4 onder 5.3.3.3 ad c.

Bij de kennisgeving van de beschikking strekkende tot ongewenstverklaring wordt de mogelijkheid aangegeven om opheffing van deze maatregel te vragen.

6.5 Signalering als 'ongewenst vreemdeling' (OVR)

Een signalering als ongewenst vreemdeling (OVR), die wél dient te worden onderscheiden van een ongewenstverklaring ex art. 21 Vw, is een bijzondere aanwijzing van de Minister van Justitie, gegeven krachtens de artt. 3, derde lid en 4, derde lid, Vw.

Deze aanwijzing is gericht tot de met de grensbewaking en de met het toezicht op vreemdelingen belaste ambtenaren.

De Minister geeft daarbij te kennen dat een bepaalde vreemdeling, als gevaarlijk voor de openbare orde, de openbare rust of de nationale veiligheid dient te worden aangemerkt en dat hem mitsdien in de regel de toegang tot Nederland behoort te worden geweigerd c.q. dat hij bij aantreffen binnenslands behoort te worden uitgezet. De signalering 'OVR' geschiedt voor een bepaalde tijdsduur.

Wanneer een als ongewenst vreemdeling gesignaleerde in Nederland blijkt te zijn teruggekeerd, is dit verblijf op zich - en anders dan bij de ongewenstverklaring - niet strafbaar.

Zie voor de te volgen gedragslijn, indien een als ongewenst vreemdeling gesignaleerde wordt aangetroffen hierna onder 7.

Zie ook A 6 onder 9.12 en 9.13.